

Μεγάλη Εβδομάδα: η αποκάλυψη της Αγάπης Του

[Θρησκεία / Θεολογία](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Ποιος λόγος, αλήθεια, μπορεί να εκφράσει τη χωρίς όρια αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο, τον κάθε άνθρωπο, όπου και αν βρίσκεται, ό,τι και να είναι; «Αδυνατεί γλώσσα των βροτών» να μιλήσει για ό,τι βιώνεται στην καρδιά ως εμπειρία και άρα βεβαιότητα. Ό,τι λέχθηκε ή ό,τι γράφτηκε για την αγάπη του Θεού, σίγουρα, δεν αποδώσε τέλεια την πραγματικότητα.

«Κατηγορούμε» το Θεό για τα κακά που συμβαίνουν στη ζωή μας και στον κόσμο, γιατί πιστεύουμε πως και αν δεν τα δίνει θα μπορούσε να τα εμποδίσει ή, αν έχουν γίνει, να τα ανατρέψει. Η αντίληψη αυτή μπορεί να παραπέμπει στην αποδοχή της παντοδυναμίας Του ή και της αγάπης Του, όχι όμως στην ελευθερία Του.

Η ελευθερία δεν είναι αδιαφορία αλλά σεβασμός σ' αυτό που επιλέγει ο άνθρωπος. Ήδη η επιλογή μιας ζωής χωρίς το Θεό έγινε από τον προπάτορά μας Αδάμ και από τότε, ως άνθρωποι - απόγονοί του, επαναλαμβάνουμε την επιλογή, έχοντας τις συνέπειές της που είναι η φθορά και ο θάνατος. Γι' αυτό υπάρχουν οι πόλεμοι και οι διαπληκτισμοί, η φιλαυτία και τα μίσση, οι καταστροφές στη φύση, ο ίδιος ο

θάνατος - χωρισμός της ψυχής και του σώματος.

Και όμως! Η υπερβάλλουσα αγάπη του Πατρός δίνει τη δύναμη, σ' όσους τη ζητούν, να μεταποιήσουν τις όποιες δοκιμασίες σε ευλογίες με το ν' αποκτήσουν, υπομένοντάς τες, την ταπείνωση που οδηγεί στη γνώση της όντως Ζωής από τώρα.

Και ακόμα, στέλνει τον Υιό Του το μονογενή, όχι απλά να διδάξει αλλά να μπει, ως άνθρωπος, στη φθορά και στο θάνατο, να γευτεί τις συνέπειες της παρακοής και της ελευθερίας μας και να ανατρέψει έτσι προσωρινά τα αποτελέσματα της αμαρτίας, με τη βεβαιότητα της τελικής κατάργησής τους «εν τη εσχάτη ημέρα της παρουσίας του Κυρίου».

Να γιατί η Μεγάλη Εβδομάδα αρχίζει με το «Νυμφίο». Ως γαμπρός, που αγαπά παράφορα και τέλεια την ψυχή του καθενός μας, θυσιάζεται, προσφέρεται, πεθαίνει «για να ζήσει ο κόσμος». Όχι χωρίς πόνο στη Γεσθημανή και στον Γολγοθά, αλλά ούτε και αναγκαστικά. «Ερχομένου του Κυρίου προς το εκούσιον πάθος», και ας πόνεσε ψυχή τε και σώματι, γίνεται η Σταύρωση και ακολουθεί η Ανάσταση.

Το «Σήμερα κρεμμάται επί ξύλου» μας θυμίζει την προσωπική αγάπη που έχει για τον καθένα μας, αφού η αποδοχή της θυσίας του γίνεται και σήμερα στην καρδιά

όποιου ακούσει τη φωνή Του και ανταποκριθεί στην κλήση Του για αιώνια σχέση αγάπης.

Μεγάλη Εβδομάδα! Το τέλος της Σαρακοστής, η πορεία προς το Πάσχα! Η φανέρωση, μέσα από τα ακούσματα – μελωδήματα και μέσα από τα θεωρούμενα, της υπερβάλλουσας αγάπης του Θεού, που σέβεται την ελευθερία μας και μας καλεί ν' αρπαχτούμε από το τρυπημένο χέρι Του και να συν-αναστηθούμε.

Μεγάλη Εβδομάδα! Η αποκάλυψη του μυστηρίου του Θεού που «δεν άντεχε να ζει χωρίς εμάς», που εξευτελίζεται και ταπεινώνεται και γίνεται ο «πάσχων Θεός».

Όποιος έζησε τον πόνο της απόρριψης, τη λύπη της καρδιάς, την απώλεια αγαπημένων, την προδοσία των οικείων, μπορεί να κατανοήσει την αγάπη του Χριστού που υπομένει «τους εμπτυσμούς, τα ραπίσματα, τα κολαφίσματα, τας ύβρεις, τους γέλωτας, την πορφυράν χλαίναν, τον κάλαμον, τον σπόγγον, το όξος, τους ήλους, την λόγχην, και προ πάντων τον Σταυρόν και τον θάνατον». Και όλ' αυτά για χάρη των αγαπημένων Του. Τότε μπορεί ο άνθρωπος να ανταποκριθεί αγαπητικά και να αρχίσει μια νέα ζωή, τη Ζωή Του.

<http://bit.ly/2EbuhnL>